Geachte raadsleden,

Wat kom de NAM halen en wat kom de NAM brengen? Op die vraag hoopte ik een antwoord te krijgen tijdens de in februari door de NAM en EZK georganiseerde bijeenkomst.

Wat de NAM kwam halen was me overigens wel duidelijk. Wat ze komt brengen niet. Op de avond sprak ik met medewerkers van de NAM, die me uitlegden hoe zorgvuldig de afvalwaterinjectie, na de debacles in Twente, nu gaat plaatsvinden. De vraag wat de NAM kwam brengen kon echter niet worden beantwoord.

Ik vroeg het EZK medewerkers die vertelden dat het spoor van de vergunning en het spoor van bijdragen twee verschillende trajecten zijn.

Ik vroeg het op de avond aan vertegenwoordigers van Dorpsbelangen die bij de Ontzorgtafel vertegenwoordigd zijn.

Tenslotte hoopte ik het antwoord te krijgen tijdens de presentatie van de voorzitter van de Ontzorgtafel. In alle gevallen tevergeefs.

Het moet me van het hart dat ik verwacht had dat een initiatiefnemer op zijn minst iets van contouren zou schetsen van wat ze de gebiedsbewoners komt brengen. Ik had ook verwacht dat een vergunningverlener dit als eis zou stellen.

Want, zeg nu eerlijk, waarom zouden de Schoonebeekers niet in verzet komen tegen een plan van afvalwaterinjectie, wanneer een leefomgeving met een spaghetti van olieleidingen verder wordt aangetast.

Waarom zou de Schoonebeekers niet in verzet komen tegen een potentiële waardedaling van hun huizen,

En waarom zouden de Schoonebeekers niet in verzet komen tegen de enorme uitstoot die gepaard gaat met het permanent verwarmen van de bodem onder onze voeten.

Zonder dat hier concreet iets tegenovergesteld wordt.

Per slot van rekening hebben de ervaringen in Groningen ons een aantal zaken pijnlijk duidelijk gemaakt. Nummer 1 is dat je zaken met de NAM en de Nederlandse Staat op voorhand moet regelen. Nummer 2 is dat bij activiteiten in de bodem het totaal onverwachte kan gebeuren en nummer 3 is dat zonder afspraken vooraf, de gebiedsbewoners er in het geval van schade alleen voor komen te staan en ontredderd achterblijven.

Op de bijeenkomst voor bewoners werd uitgelegd dat er in het gebiedsproces drie sporen bewandeld worden. Dat van ontzorgen, vergunnen en bijdragen. Het spoor van ontzorgen is nog in volle gang maar over het spoor van bijdragen is tot op de dag van vandaag niets concreets medegedeeld.

Het spoor van vergunnen wordt inmiddels wel al bewandeld omdat de NAM ‘haast heeft’ zoals de voorzitter van de Ontzorgtafel duidelijk maakte. Dat zal ongetwijfeld ook te maken hebben met de voorgenomen verkoop van de kleinere velden waaronder het Schoonebeeker veld wat door de Staatsecretaris na Kamervragen bevestigd werd.

Ik zou u als commissieleden willen verzoeken het college te vragen de brief mbt de reflectie op het gebiedsproces in de huidige vorm niet te versturen omdat deze zomaar eens geïnterpreteerd zou kunnen worden als vrijbrief voor Vijlbrief voor het starten van de officiële

vergunningsprocedure terwijl het ontzorgspoor nog niet is afgerond en het rondom het bijdragenspoor, behalve dat er een verkenner is aangesteld, tot nu oorverdovend stil is gebleven.

Wat ik u ook mee wil geven is dat de Staatssecretaris het belangrijk vindt dat de gebiedsbewoners achter de plannen staat. Omdat dit noch door de gemeente, noch door de NAM en noch door de ontzorgtafel is getoetst, zal Dorpsbelangen Schoonebeek een enquête houden. Het hoort ook bij een goed gebiedsproces dit mee te nemen in een reactie aan de Staatssecretaris.

Nog even voor de goede orde; ik ben niet principieel tegen oliewinning maar met de kennis van nu wel tegen de nieuwe plannen wanneer naast het kunnen aantonen van de veiligheid van afvalwaterinjectie ook het bijdragenspoor en garanties niet op voorhand geregeld en met de gebiedsbewoners afgestemd en overeengekomen zijn.

Daar ligt voor zowel de NAM, EZK als de voorzitter van de Ontzorgtafel en het College van B&W nog een schone taak waarbij transparantie, ook richting u als raad voor zover u nog niet geïnformeerd bent, ongetwijfeld bijdraagt aan het door allen gewenste goede gebiedsproces.

Albert Rave